

Jeg kan ikke skrive idylliske bøger...

Siger modtageren af Nordisk Råds Litteraturpris, den svenske digter Gunnar Ekelöf

STOCKHOLM (RB)

DEN svenske digter Gunnar Ekelöf blev meget glad og overrasket, da han i går modtog meddelelse om, at han havde fået tildelt Nordisk Råds Litteraturpris for 1966.

Prisen på 50.000 danske Kr. blev givet for Ekelöfs digtsamling „Divan över fyrsten af Emgion“, der udkom i efteråret, og Ekelöf håber i foråret at komme med en fortsættelse af denne bog.

Det er næsten et torturskrift, siger Ekelöf, men den, der har oplevet to verdenskrige, som mindes Korea og koncentrationslejrene både i Sovjetunionen og Tyskland, og som nu oplever krigen i Vietnam, kan ikke skrive idylliske bøger.

— De uventede penge, jeg får med litteraturprisen, bruger jeg måske til at udvide mit bondehus i Västergötland. Det er mit hemmelige tilholdssted, et lille hus med to værelser, køkken og en stump jord til.

Ekelöf lever her et eneboerliv med sin familie.

— Jeg går ikke en gang ud, siger han. Det har været en hård, grå og rå vinter, både herhjemme og ude i Europa. Jeg synes ikke om vinteren, og mørket synes jeg endnu mindre om end kulden; måske vil jeg bruge pengene til at rejse til et kursted i udlandet.

Studerede orienten

Gunnar Ekelöf er født i 1907. Han er medlem af det svenske akademi og æresdoktor ved universitetet i Uppsala.

Han studerede en overgang ved universitetet i Uppsala og derefter ved „London School of Oriental Studies“ hvor han udbyggede sin viden om orientalsk digtning, kunst og musik. I slutningen af 20'erne opholdt han sig i Paris, hvor han kom i kontakt med den avancerede retning inden for tidens kunstneriske liv.

I 1929 forandredes Ekelöfs smag i radikalt modernistisk retning, hvad hans debutbog „Sent på Jorden“ vidner om.

Efter digtsamlingen „Dedikation“ fra 1934, der var i samme stil som debutbogen, fik Ekelöf med „Färjesang“ i 1941 et nyt personligt genembrud ved at lade sin stil præge af tidlig orientalsk digtning og tankemønstre.

Modsatningen mellem intellektualisme og mystik prægede også digtsamlingen „Non Serviam“ fra 1945, mens Ekelöf i „Mölnalegion“, der blev udgivet i sin helhed i 1960, beskæftigede sig med tidens og tidsoplevelsens relativitet.

Ekelöf betegnes som en af de virkeligt nyskabende digtere inden for svensk poesi i dette århundrede, men samtidig knyttet til den poetiske tradition, der skabtes af digtere som Bellman, Stagnelius og Fröding.

Han virker foruden som digter også som essayist og oversætter af fransk og engelsk digtning. „Verklighetsflykt“ fra 1958 er blandt hans essaysamlinger, mens hans store interesse for kunst afspejles i bøgerne om de svenske kunstnere Ivan Aguceli og C. F. Hill.

Gunnar Ekelöf.